

RAW Kook: 2112

1

1

הַמִּנְחָה הָאֲנוּשִׁית, תִּסְלַק בְּסִלּוֹק טָהוֹר, וְתִשְׁאִיר
אַחֲרֶיהָ רֶשֶׁם שֶׁל שְׂמֻחָה הַמְּחַבֵּר עִם שְׂפִלוּת
הָרוּחַ בְּאַמֶּת.

הַכֶּרֶחַ הוּא לֹא־הֵב הַשְׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּי לְנֶעַר מִלְּבוֹ
כָּל אֶבֶק הַנָּאֻה, שֶׁהִיא מִסְלֻקָּת אֶת כָּל הוֹד הָרוּחַ.
וְכִשְׁתִּסְלַק הַנָּאֻה, מִפְּנֵי הַהֶכְרָה הַפְּנִימִית שֶׁעִם
זִהְמָתָהּ אֵי־אֶפְשָׁר לְבֹא אֶל הַשְׁלֵמוֹת הָאֲמִתִּי, שֶׁהִיא

PRIDE

1. It is essential for a person who loves true perfection to
purge from his heart every semblance of pride, which under-
mines all spiritual beauty. When pride is overcome, in the
conviction that its sordidness makes it impossible to reach for
true perfection, it will be cleared away altogether, and leave in
its place a feeling of joy together with true humility.

פרשת בהעלותך

ספר במדבר

2

יב * וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשָּׁה עַל־אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכֹּשִׁית
בְּאֶשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כֹּשִׁית לָקַח: וַיֹּאמְרוּ הִרָק אַךְ־
בְּמִשָּׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה:
וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מְכַלֵּי הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ:

RAMBAN ELUCIDATED

3

12.

1-3. MIRIAM AND AARON - וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשָּׁה ... וַיִּשְׁמַע ה' וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד. [SPOKE AGAINST MOSES ... AND HASHEM HEARD. AND THE MAN MOSES WAS EXCEEDINGLY HUMBLE.]

[What is the relevance of Moses' humility to this narrative? Ramban explains:]
"וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד" - וְטַעַם - The reason for stating *Now the man Moses was exceedingly humble* is to tell us that God took up his cause because of his humility, - for he himself would not react to a personal attack ever, even if he would know about it.¹

[Ramban presents Ibn Ezra's interpretation:]
"וְרַבִּי אַבְרָהָם מִפְּרֵשׁ" - But Rabbi Avraham Ibn Ezra explains that Scripture mentions Moses' humility - to say that [Moses] did not seek superiority

over any person, - nor was he haughty whatsoever about his exalted status, let alone with respect to his brother Aaron, - and [Aaron and Miriam] were thus sinning against him by speaking negatively about him for no reason.²

[According to the preceding interpretations, there is no reason to say that they had spoken against Moses in his presence. Ramban now cites another interpretation:]

However, in *Sifrei* we find as follows:
Rabbi Nassan said: Even in the presence of Moses [Miriam and Aaron] spoke against him,³ - שְׁנֹאֲמַר וַיִּשְׁמַע ה' וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד - for it is stated, *And HASHEM heard, and the man Moses was exceedingly humble*,⁴ אֲלֵא שֶׁכָּבַשׁ מֹשֶׁה עַל חִבְרֵי עֲגוּתוֹ שֶׁשֶׁכַּל - yet Moses restrained himself regarding the matter (*Sifrei* here [§100]). - וְלֹא עָנָם - That is, [Scripture] mentions his humility to tell us that he suffered their insult in silence and did not respond to them, - וְהָשֵׁם קָנָא לוֹ - and it was God Who took up his cause.

יב

מי שמתאמץ לזכות להסרת הנאנה מלבבו, יזכה
לאהבת ארץ ישראל.

(1)

יג

האזהב את ארץ ישראל באמת, יזכה לשנא את הנאנה.

(2)

פרטי הנקיות

מיאמץ פון ימעט פבורם בכניסת הארץ, שלא יהיו הם
נשיאים לישראל ויעמדו אחרים במקומם.

לפי דעת חכמינו ז"ל (זהר על במדבר יג, ג), אל המרגלים
שיוציאו דבה על הארץ ונרמזו מיתה להם ולכל דורם

(3)

This same desire, according to our Sages of blessed memory
(Zohar to Numbers 13:3), was responsible for the spies'
speaking ill of the land, thus bringing about their death and

the death of the entire generation. They feared a diminution
of their honor in the possibility that after entry into the
land they would no longer be princes of Israel and others
would be appointed in their place.

וכלשון הפסוק אליו מפנה

הרצי"ה קוק בהערותיו: "ועננים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום" (תהלים לו, יא).

(4)

The Four-Part Song

5)

There is one who sings the song of the individual soul. This person finds everything inside the soul and experiences in it total spiritual fulfillment.

Then there is one who sings the song of the nation, leaving the boundaries of the individual soul, which are found to be too narrow and not idealistic enough. This person yearns for great heights and unites with the entire Jewish people with a deep love. Pained by the nation's sufferings, finding happiness in its dreams, the one who sings the song of the nation is immersed in deep thoughts concerning its past and future, and tries to understand its inner spiritual nature with love and a wise heart.

Then there is one whose soul is so all-encompassing that it expands beyond the limits of the Jewish people: the one who sings the song of humanity. This person's spirit ascends and becomes concerned with the greatness of mankind and its divine image, seeking humanity's ultimate purpose and looking forward to its ultimate perfection. From this source of life, the singer of the song of humanity draws all thoughts and insights, ideals and visions.

Then there is one who rises even higher to unite with the entire world, with all creatures, and with all of existence. And with all of them, the singer of the song of all existence sings. This is a person who is immersed in Perek Shira each day, who is guaranteed the world to come.

בנוסף לכך, בארץ ישראל אדם יכול לפתח יחס נכון לאלוהים, להעריך את חסדו והשגחתו יותר מאשר בחוץ לארץ. בפסוקי התורה הדבר מוסבר מן הבחינה האקולוגית: "כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יֵצְאתָ מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּגִלְדֶּךָ מִן הַיָּד, וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מֵיָם" (דברים יא, י-יא). לשם הפרחתה של הארץ אין די במאמץ האנושי, נצרך מטר השמיים, החסד האלוהי. כלומר, הזיקה בין אדם לאלוהים הרבה יותר גלויה, והאדם אינו יכול

¹⁰ For the Land to which you come, to possess it — it is not like the land of Egypt that you left, where you would plant your seed and water it on foot like a vegetable garden. ¹¹ But the Land to which you cross over to possess it is a Land of mountains and valleys; from the rain of heaven it will drink water;

11-12. Eretz Yisrael does not need a Nile or serfs carrying water on their shoulders to water its fields. God Himself provides water for the crops, by showering the mountains and valleys with rain while you sleep in your beds (Rashi). But there is another element here, as well. The water supply comes not from the natural overflow of a huge river, but from rains that are very clearly under God's control. To have them,

the Jew must be worthy, for if he neglects the commandments, it is inevitable that God will not provide rain (v. 17). Although God can bring droughts on Egypt, too, Eretz Yisrael is more directly dependent on His mercy and it will suffer drought for lesser sins than other countries. It is like a sick person, who needs greater merit to be healed than a well person needs merely to remain healthy (Ramban). This is an inspiring challenge, for the Jew in Eretz Yisrael is always conscious of God's closeness. He knows that his conduct and his prayers matter, because there is an intimate connection between his actions and his prosperity.

יא

כְּשֶׁאָדָם מְשִׁתּוֹקֵק לְהִסְרֵת הַגְּאוּהַּ מִלְּבָבוֹ, נַעֲשִׂים
שׁוֹנְאֵיוֹ אוֹהֲבִים לוֹ בְּלִבָּם.

גאווה

הרב ראי"ה קוק ז"ל/אגרות הראיה

המפלגה האורתודוקסית שבאומה, התחילו להוציא אל הפועל את ההכרה הפנימית הגנוזה עמוק במעמקי נשמתם, שהם אינם מפלגה אחת של האומה, שאין עליה לדאוג כ"א לשלומה, החמרי והרוחני, אלא שהם הגם כללות האומה כולה, והדאגה העיקרית המקננת בלבם היא הדאגה לשלום האומה ולישועתה הכללית. ומתוך הידיעה הברורה שהם יודעים, שהם הגם נושאי הנשמה של האומה, הדבקים בכל עו במקור-חייה, הנותן לה את ערובת קיומה, ובטחון תקות עולמים שלה, הם שואפים בגללה, לשפוך מרוח-חיים שבקרבם על כל פלגות האומה.

The Orthodox Label Is Too Narrow

Letter to Agudat Yisrael (a political party representing charedi Jews),
May 12, 1912

We must clarify something: ... The faithful and holistic Jews who are passionate about God, or as it is incorrectly labeled today, the "Orthodox sect," ... cannot fit into one narrow group within the Jewish people, which is only concerned with its own well-being.... Instead they must be a part of the entire Jewish people, and their main concern must be creating peace within the nation and its ultimate redemption. They must recognize that they are the soul of the nation ... and that their role is to pour out the spirit of life upon all the different groups within the Jewish people. (IR 2, p. 78)

דרש רבא גריה דרב עילאי, מאי דכתיב: "ויאמר ה' יען כי גבהו בנות ציון" — שהיו
מסלכות בקומה זקופה.

Since the Gemara spoke of sins in the First Temple era, it continues to explain other verses with similar content. Rava, son of Rav Ilai, interpreted the following verse homiletically. What is the meaning of that which is written: "The Lord says because the daughters of Zion are haughty

עין איה

כי אחרי ההכרה בצד
הגרעון שיש בעצמו, יהיה נשקף אותו הצד של
הטוב שיש בזולתו,

והנה, העורון
של הגאווה, כשהוא מגיע למרום מדרגתו, הוא מאבד
את העולם, מפני שא"א עוד לחיים של חברה ואגד
ציבורי להיות מתפתחים כ"ז שלא תהיה הכרה
פנימית בכ"א שיש לו איזה דברים וכשרונות שהוא
נמצא על ידם חסר, וישתלם רק ע"י עזר חבריו.